

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Bidermani E Soc. Iesv Ignativs Sive De Vita Et
Gloria S. Ignatii Loiolæ Soc. Iesv Conditoris Libri Tres**

Bidermann, Jakob

Antuerpiae, 1635

Prudentia. Cap. V.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10788217-5

quam aduertisset. Quo fiebat, ut
 suauissimis affectibus Socios sibi
 omnes delinitos, ad quoduis im-
 perium nutumque alacres habe-
 ret, atque ad perfectionis ardua
 promptos facilesque duceret.

IGNATII *prudencia.* CAP. V.

25. **V**ERVM non ita tamen co-
 mem se suis præbebat,
 quin, vsu interim poscente, seue-
 rus esse auderet. Artificio enim
 mirabili, ad cuiusque captum aut
 indolem suauior modò, modò ve-
 hementior apparebat: illud mode-
 stis, hoc contumacibus opportu-
 num ratus; cum neutris tamen
 non amanter paterneque agebat.
 Etsi autem in primis Socios om-
 nes sibi optabat tales, quos in v-
 trumque liberos iuxtà pronosque
 haberet: dabat tamen operam, ut
 explorato cuiusque ingenio, id
 alijs alijsque imperaret, quò spon-
 te animi propemodum fereban-
 tur; gnarus id omne difficile factu
 esse, quidquid reluctantibus ani-
 mis

mis tentaretur; nec violenta ad senium peruenire. Sed nimirum longâ oratione sit opus, ad hanc optimi Parentis virtutem germanis coloribus depingendam: quando & cetera hoc genus ornamenta sic vnus omnia habuit, quasi singulis tantum vnice studuisset; itaque in singulis eminuit, vt palmam Virtus altera alteri visa sit dubiam fecisse.

26. Certè autem in eo, & prudentia quædam singularis, ad leges Societati ferèdas, emicuit: & suam animus fortitudinem duabus in rebus præcipuè ostendit: siue cum aduersa nitetur percurrere, siue cum arduis interritus occurrebat. Iam deinde humanitas illi inerat ea, quâ plerisque sibi omnes, & hostes etiam ipsos, obstringebat; fractaque illorum pernicaciâ, quò quemque vellet, impellebat. Porro quod laudabiliter semel incepisset, ab eo nullis difficultatibus retardari se sinebat, quin effectum daret: solitus eam in rem modos viasque
sedulo

sedulò ac prospicienter quærere, quibus negotium expediret: ijsque semel inuentis, deinde constanter uti. Fiduciâ aduersus DEVM incredibili erectus, numquam aliam, neque in carcere sui defensionem, neque ærumnis vndiquaque circumuentus, humanam sibi opem flagitabat, diuinâ contentus. Ideò inter supremæ egestatis iniurias, cum præsertim Socijs alendis omnia defierent, cælo fretus, insperatò, omnia suppeterè interdum affluereque sentiebat.

27. In linguâ (re vnâ omnium maximè lubricâ) non vim maiorem, quàm moderationem ostendit. At in alijs diiudicandis, aduigilabat gnauiter, ne quem damna- ret: neu de vitijs, etiam palàm per- uulgatis, aut loqueretur temerè, aut loquitantes auscultaret. Nam pru- denti quadam digressionè ab ijs sermonibus diuertebat, quibus ali- qui obtrectare, etiam vilissimorum hominum famam, audiebantur. Hæc aliaque IGNATIVM pluri-
ma

ma commendabant : quæ in ceteris etiam singula admirationem habuissent.

IGNATII *studium precandi.*

C A P. V I.

CETERVM in studio precandi, necesse habeo morari : quippe in eâ virtute, quâ princeps quædam DEVM inter atque hominem necessitudo coitur, & quâ vnâ pleraque DEI dona mortalibus conciliantur.

28. Inundari se sacris delicijs inter preces, cum ipse dissimulare non posset IGNATIUS : modestè, id sibi donum dictitabat concessum, miserijs suis lenandis : velut, quem anni morbiq̃ue ad cetera fractum adepti, solis precibus adhuc idoneum reliquissent. Sacris inauguratus, cum quotidie stas Ecclesiæ preces diceret, vberrimis lacrymarum riujs occupatus, ad verba pænè singula consistere, atque idemtidem interiungere cogeba-